

“Huisje, boompje - verbod”

Een maatregel waarmee wij op ons kantoor de laatste tijd veel in aanraking komen, is het huisverbod. Het huisverbod is een juridisch instrument in de gereedschapskist van de burgemeester om aan personen die daartoe aanleiding geven, voor enige tijd het verbod op te leggen om naar huis terug te keren. De burgemeester baseert zich in dat kader op artikel 2 van de “Wet tijdelijk huisverbod”, dat stelt dat een huisverbod kan worden opgelegd aan een persoon indien “uit feiten of omstandigheden blijkt dat diens aanwezigheid in de woning ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van één of meer personen die met hem in de woning wonen of (...) verblijven of indien (...) een ernstig vermoeden van dit gevaar bestaat”.

Is aan een persoon een huisverbod opgelegd, dan is het hem verboden om - in beginsel - binnen een termijn van 10 dagen de woning te betreden dat in het verbod wordt genoemd. Deze termijn kan door de burgemeester op grond van art. 9 van voornoemde wet nog eens met vier weken worden verlengd.

Doorgaans wordt deze maatregel opgelegd indien zich een incident heeft voorgedaan binnen de “huiselijke” sfeer. Dat kan zijn een echte-lijke ruzie waarbij er een mishandeling heeft plaatsgevonden of - zoals recent op ons kantoor - een ruzie tussen twee broers in hun ouderlijke woning. Middels het huisverbod wordt getracht als het ware de ‘angel’ uit een conflict te halen. Indien men van oordeel is dat de burgemeester

op onjuiste gronden een huisverbod heeft opgelegd, kan men daartegen beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank.

Een recente zaak in mijn praktijk gaf mij onlangs aanleiding om juist dat te doen. Ik werd korte tijd geleden op het politiebureau ontboden om een bejaarde man bij te staan die er van werd verdacht dat hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan de mishandeling van zijn echtgenote waarmee hij al meer dan 50 jaar gelukkig was getrouwd. De man ontkende - hevig geëmotioneerd - het verwijt dat hem werd gemaakt. De burgemeester besloot om hem een huisverbod van 10 dagen op te leggen.

Het werd mij al snel duidelijk dat deze oude baas geen enkele plek had om naar toe te gaan nadat hij zou worden vrijgelaten. Hij beschikte niet over een auto en kon niet bij vrienden of familie terecht. De kans bestond dat hij op straat moest slapen. Na heel veel bellen en rondvragen vond ik uiteindelijk een plek voor hem in de MOVEOO in Roermond. Kunt u het zich voorstellen; een man van achter in de zeventig in een slaapzaal vol met daklozen? Gelukkig werd na overleg met het personeel van de MOVEOO voor de overige 9 dagen van het verbod een andere, meer gepaste slaapplek gevonden.

Nadat de termijn van het huisverbod was verlopen, bereikte mij gelukkig het bericht dat client weer samen met zijn vrouw in hun woning verbleef. Van het hele gebeuren heeft hij echter wel een flinke knauw gekregen. Wij zullen deze kwestie dan ook voorleggen aan de bestuursrechter.

Want al heeft de burgemeester een bevoegdheid om de veiligheid van zijn gemeente te waarborgen en is een van de instrumenten om dat te doen het ‘huisverbod’, dan nog dient deze ook bij de toepassing van een dergelijk verbod te kijken naar de omstandigheden van het geval en niet klakkeloos tot oplegging hiervan over te gaan. Daarvoor zijn de gevolgen voor de betrokkenen dikwijls te groot.

Mocht u zich op enig moment ook in de onfortuinlijke situatie bevinden dat het u wordt verboden naar huis terug te keren, dan staan mijn kantoorgenoten en ik u daar vanzelfsprekend graag in bij. Van ons zult u nimmer een ‘kantoorverbod’ krijgen!

mr. G.G.J. Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl